

СОВЕЩКАЯ БЕЛАРУСЬ

ОРГАН ЦК КП(б) БЕЛАРУСІ, СОЎНАРКОМА
І ПРЭЗІДЫУМА ВЯРХОЎНАГА СОВЕТА БССР

№ 11
(7572)
СУБОТА
29
СТУДЗЕНЯ
1944 г.

Цана 20 кап.

ЗАГАД

Вярхоўнага Галоўнакамандуючага Генералу арміі ГОВАРАВУ

Войскі Ленінградскага фронту, развіваючы наступленне, у ноч на 26 студзеня штурмам авалодалі горадам і вялікім чыгуначным вузлом **Гатчына** (Краснагвардзейск), ператвораным немцамі ў **крэпасць** з развітай сістэмай доўгачасовых абарончых збудаванняў.

У баях за авалоданне горадам **Гатчына** вызначыліся войскі генерал-палкоўніка **Масленнікава**, генерал-маёра **Ціханова**, генерал-маёра **Анісімова**, генерал-маёра **Трубачова**, генерал-маёра **Ратава**, генерал-маёра **Зайончкоўскага**, генерал-маёра **Якутовіча**, палкоўніка **Ляшчэніка**, палкоўніка **Бурмістрава**, палкоўніка **Дзямідава**, палкоўніка **Батлук**, артылерысты генерал-лейтэнанта артылерыі **Одзіцова**, генерал-маёра артылерыі **Міхалкіна**, палкоўніка **Рагозіна**, палкоўніка **Знаменскага**, танкісты генерал-лейтэнанта танкавых войск **Баранова**, палкоўніка **Жукава**, лётчыкі генерал-лейтэнанта авіяцыі **Ры-**

бальчанка, генерал-лейтэнанта авіяцыі **Самохіна** і сапёры палкоўніка **Руй** і падпалкоўніка **Ламачынскага**.

У азнаменаванне атрыманай перамогі злучэнні і часці, якія найбольш вызначыліся ў баях, прадставіць да прысваення назвы „**Гатчынскіх**“ і да ўзнагароджання ордэнамі.

Сёння, 26 студзеня, у 20 гадзін сталіца нашай Радзімы **Масква** ад імені Радзімы салютуе нашым доблесным войскам, якія авалодалі горадам **Гатчына**, — дванаццаці артылерыйскімі залпамі са ста дваццаці чатырох гармат.

За выдатныя баявыя дзеянні **абвешчаю падзяку** ўсім кіруемым Вамі войскам, якія ўдзельнічалі ў баях за вызваленне горада **Гатчына**.

Вечная слава героям, якія загінулі ў барацьбе за свабоду і незалежнасць нашай Радзімы!

Смерць нямецкім захопнікам!

Вярхоўны Галоўнакамандуючы

Маршал Савецкага Саюза **І. СТАЛІН**.

26 студзеня 1944 г.

ЗАГАД

Войскам Ленінградскага фронту

Таварышы чырвонаармейцы, сержанты і афіцэры войск Ленінградскага фронту! Маракі Чырвонасцяжнага Балтыйскага Флота! Працоўныя горада імені **Леніна**! Войскі Ленінградскага фронту ў выніку дванаццацідзённых напружаных баёў прарвалі і перамаглі на ўсім фронце пад Ленінградам вельмі ўмацаваную глыбока эшалоніраваную доўгачасовую абарону немцаў, штурмам авалодалі важнейшымі вузламі супраціўлення і апорнымі пунктамі праціўніка пад Ленінградам: гарадамі **Краснае Сяло**, **Ропша**, **Урыцк**, **Пушкіна**, **Паўлаўск**, **Мга**, **Ульянаўка**, **Гатчына** і другімі і, паспяхова развіваючы наступленне, вызвалілі больш 700 насялёных пунктаў і адкінулі праціўніка ад Ленінграда на ўсяму фронту на 65—100 кілометраў. Наступленне нашых войск прадаўжаецца.

У ходзе наступлення нашымі войскамі разгромлены варожыя войскі, якія трымалі Ленінград у асадзе, і захоплены вялікія трафеі.

У выніку баёў вырашана задача гістарычнай важнасці: горад Ленінград поўнасьцю вызвален ад варожага блокады і ад варварскіх артылерыйскіх абстрэлаў праціўніка.

У азнаменаванне атрыманай перамогі і ў чэсьць поўнага вызвалення Ленінграда ад варожага блокады, сёння, 27 студзеня, у 20 гадзін горад **Леніна** салютуе доблесным вой-

скам Ленінградскага фронту дванаццаці чатырма артылерыйскімі залпамі з трохсот дваццаці чатырох гармат.

За выдатныя баявыя дзеянні **абвешчаю падзяку** ўсім войскам фронту і маракам Чырвонасцяжнага Балтыйскага Флота, якія ўдзельнічалі ў баях за вызваленне Ленінграда ад блокады.

Грамадзяне Ленінграда! Мужныя і стойкія **ленінградцы**! Разам з войскамі Ленінградскага фронту вы адстаялі наш родны горад. Сваёй гераічнай працай і стальной вытрымкай, перамагаючы ўсе цяжкасці і пакуты блокады, вы кавалі зброю перамогі над ворагам, аддаючы для справы перамогі ўсе свае сілы.

Ад імені войск Ленінградскага фронту **вішчу** вас са знамянальным днём вялікай перамогі пад Ленінградам.

Слава воінам Ленінградскага фронту!

Слава працоўным горада **Леніна**!

Вечная слава героям, якія загінулі ў барацьбе за горад **Леніна**, за свабоду і незалежнасць нашай Радзімы!

Пад вадзіцельствам Вярхоўнага Галоўнакамандуючага Маршала Савецкага Саюза вялікага **Сталіна** — наперад за поўнае выгнанне нямецкіх ізвергаў з нашай зямлі!

Смерць нямецкім захопнікам!

Член Ваеннага Савета

генерал-лейтэнант **А. ЖДАНАЎ**.

Член Ваеннага Савета генерал-лейтэнант **А. КУЗНЯЦОЎ**.

Член Ваеннага Савета генерал-маёр **Н. САЛАЎЕЎ**.

Начальнік штаба фронту генерал-лейтэнант **Д. ГУСЕЎ**.

27 студзеня 1944 года.

Інфармацыйнае паведамленне

Аб чарговым Пленуме ЦК ВКП(б)

На-днях у Маскве адбыўся чарговы Пленум Цэнтральнага Камітэта ВКП(б). Пленум ЦК разгледзеў прапановы Соўнаркома СССР аб пашырэнні правоў саюзных рэспублік у галіне абароны і знешніх зносін і ўхваліў іх для ўнясення на прадстаячую сесію Вярхоўнага Савета СССР.

Далей Пленум абмеркаваў пытанні арганізацыйнага характару, якія падлягаюць разгледжанню сесіі Вярхоўнага Савета.

Апрача таго, Пленум прызнаў правільным рашэнне адпаведных органаў — замяніць стары дзяржаўны гімн „Інтэрнацыянал“ новым дзяржаўным гімнам „Союз нерушимый республик свободных“ і захаваць гімн „Інтэрнацыянал“, як гімн Усесаюзнай Комуністычнай партыі (большэвікоў).

Ад працоўных горада Мозыр

Масква, Крэмль

Таварышу СТАЛІНУ

Дарагі Іосіф Вісарыянавіч!

Мы, свабодныя грамадзяне горада Мозыра, партызаны і партызанкі, сумеем з воінскімі часямі, сабраўшыся на мітынг з прычыны вызвалення нашага горада, шлём Вам, нашаму бацьку і настаўніку, геніяльнаму палкаводцу, ад усёй душы сваё пачырае прывітанне і глыбокую ўдзячнасць. Зноў узышло яснае сонца над нашым шматпакутным горадам, зноў вяртаецца да жыцця наш родны савецкі Мозыр. Чырвоны сцяг горада развіваецца над вольным горадам.

Ніхто з нас ва ўсё жыццё не забудзе таго гістарычнага дня, калі на вуліцы нашага горада ўступілі доблесныя палкі Мозырскіх дывізій, авельных славай і ўсенародным блаславеннем. Гэта была самая радасная, самая ўрачыстая хвіліна ў жыцці кожнага грамадзяніна горада.

Нямецкія варвары разбурылі наш цудоўны горад, яны знішчылі будынак Дома Саветаў, электрастанцыю, вадаправод. І толькі імклівы ўдар нашых войск не даў ворагу ажыццявіць свой падлы план поўнага знішчэння горада.

Многа гора і пакутаў перажыла насельніцтва заняволеннага Мозыра. Гітлераўскія людоеды закатавалі, раэстралі і закапалі жывымі ў ямах і ярах тысячы савецкіх грамадзян. Сотні дзяўчат і юнакоў пакутуюць зараз у нямецкай няволі.

Не ў сілах чалавечая мова перадаць усё тое, што абруша на было на нас гітлераўскімі катамі. Мы ніколі не забудзем, ніколі не даруем фашысцкім забойцам пакутаў і здзекаў над намі. Мы завячваем сваім дзеці і ўнукам нашу пацую пярэвісць да гітлераўскіх людоедаў. Але жорсткасць катаў не зламала нашага духу. Мы ніколі не трапілі надзеі на хуткі зварот Чырвонай Арміі. У самыя цяжкія і ў самыя чорныя гадзіны мы ўспаміналі Вашу, таварыш **Сталін**, імя і гэты ўспаміналі саграваў нас, даваў нам новыя сілы і мужнасць. Усе нашы думкі былі звернуты да Вас, дарагі наш бацька і настаўнік. Нашы позіркі былі накіраваны да брата — вялікага рускага народа, да роднай нашай Чырвонай Арміі.

Мы не схілілі сваёй галавы перад ворагам. На Ваш заклік

ленныя людзі Мозыра арганізаваліся ў партызанскія атрады, сталі грознымі народнымі меціўцамі. Яны білі ворага, знішчалі нямецкія нягоднікі. Народнай помстай выдала ўсё Савецкае Палессе. Вораг шукаў супакою і сытага жыцця на нашай зямлі, але гэтага ён не знайшоў. Грукат выбухаў агаловаў прасторы Палесся, ляцелі з плеч галовы фашыстаў, узрываўся масты, пускalis на дно пароходы, пад адкос каліліся варожыя эшалоны. І вось мы зноў сталі вольнымі грамадзянамі вялікага Савецкага Саюза.

Мы рады паведаміць Вам аб тым, што разам з Чырвонай Арміяй у вызваленні Мозыра ад нямецкіх акупантаў актыўна ўдзельнічала створаная па Вашаму закліку Мозырская партызанская брыгада.

Але пакуль вораг поўнасьцю не знішчан, пакуль ён не выгнан з нашай роднай зямлі, мы не можам супакоіцца. Нечуванныя гвалты пад нявіннымі дзецьмі, жанчынамі і старымі, разбурэнні гарадоў і вёсак клічуць нас да жорсткай барацьбы і суровай адплаты.

Мы запэўніваем Вас, таварыш **Сталін**, што пад сцягам партыі **Леніна**—**Сталіна** разам з усімі брацкімі народамі Савецкага Саюза мы аддадзім усе свае сілы для далейшай барацьбы за вызваленне Радзімы, за поўнае знішчэнне фашысцкіх разбойнікаў.

Сёння мы клянемся Вам, **Іосіф Вісарыянавіч**, што аддадзім усе сілы і энергію на аднаўленне Мозыра, зноў зробім яго квітнеючым горадам. Зноў задымацца коміны фабрык і заводаў, весела зашуміць Прыпяць і па яе глыбокіх водах паплавуць пароходы, зазвіняць радасныя галасы нашых дзяцей у савецкіх школах. Імя Ваша будзе вечна жыць у нашых сэрцах.

Жывіце-ж многія годы, наш дарагі бацька і настаўнік, на шчасце нашай любімай Радзімы!

Няхай жыве наша родная Чырвоная Армія — наша сіла, наша гордасць, наша вызваліцельніца!

Няхай жыве наша слаўная Радзіма, яе свабода і незалежнасць!

Няхай жыве вялікі **Сталін**!

Прынята на мітынг працоўных г. Мозыр разам з воінскімі часямі і партызанамі 18 студзеня 1944 года.

Вярхоўны Совет БССР тав. Наталевічу ЦК КП(б) Беларусі тав. Панамарэнка СНК БССР тав. Былінскаму

Мы, працоўныя горада Мозыра, разам з воінскімі часцямі і партызанскімі атрадамі, сабраўшыся на мітынг, прысвечаны нашаму вызваленню ад нямецка-фашысцкіх разбойнікаў, шлём вам — кіраўнікам Комуністычнай партыі (большэвікоў) Беларусі і Урада наша шчырае прывітанне!

Перажываючы дні найвялікшай радасці вызвалення, мы сваё першае слова бязмежнай любові і шчырай удзячнасці пасылаем нашаму бацьку і настаўніку, геніяльнаму палкаводцу Маршалу Савецкага Саюза таварышу Сталіну і кіруюмай ім гераічнай Чырвонай Арміі, якая вызвала нас ад нямецкага рабства.

Больш двух год наш горад і яго насельніцтва знаходзілася пад ігам фашыстаў. Подлыя гітлераўцы разбурылі наш горад. Яны знішчылі пудоўны будынак Дома Совету, электрастанцыю, вадаправод і іншыя прадпрыемствы і лепшыя будынікі. І толькі імклівы ўдар нашых войск перашкодзіў нямецкім варварам да канца ажыццявіць агідны план поўнага знішчэння горада. Ніякія пакуты і гора не зламалі, не пахіснулі нашай веры ў вызваленне, не задушылі нашай любові да роднай Айчыны.

Па закліку таварыша Сталіна з першых дзён вайны Савецкае Палессе стала радзімай партызанскага руху. Вораг шукаў супакою і сытага жыцця на

Прынята на мітынг працоўных г. Мозыра сумесна з воінскімі часцямі і партызанскімі атрадамі 18 студзеня 1944 года.

Юбілейная сесія Акадэміі Навук Беларускай ССР

У Маскве адкрылася сесія Акадэміі Навук Беларускай ССР, прысвечаная 25-годдзю Беларускай Савецкай Соцыялістычнай Рэспублікі.

Сесію адкрыў прэзідэнт Акадэміі Навук БССР акадэмік К. В. Горэў. Гаворачы аб тых выключных умовах росквіту навукі, літаратуры і мастацтва, якія былі створаны ў Беларусі савецкай уладай, тав. Горэў сказаў, што Акадэмія правяла вялікую даследчую працу па вывучэнню гісторыі беларускага народа, яго літаратуры, мовы, мастацтва, па навуковай працоўны актualityных пытанняў, звязаных з развіццём народнай гаспадаркі. Цяпер, у дні Айчынай вайны, беларускія вучоныя ў савецкім тыле працягваюць сваю плённую працу, цалкам падпарадкаваўшы яе інтарсам фронту, задачам хутэйшага разгрому ворага.

Ад імені ўдзельнікаў сесіі акадэмік Горэў выказаў самыя глыбокія пачуцці любові і ўдзячнасці гераічнай Чырвонай Арміі, якая самааддана змагаецца на франтах Айчынай вайны за часць і свабоду савецкай краіны.

На прананове віце-прэзідэнта Акадэміі Навук БССР акадэміка Якуба Коласа, удзельнікі сесіі з велізарным натхнен-

нашай зямлі, але іх не знайшоў. Змагаючыся, мы ўвесь час чакалі дапамогі і яна прышла. 14 студзеня 1944 года доблесныя дывізіі Чырвонай Арміі прынеслі нам доўгачаканае вызваленне. З найвялікшай радасцю сустрэлі мы сваіх родных бацькоў і камандзіраў, сваіх слаўных вызваліцеляў.

Пад кіраўніцтвам Комуністычнай партыі (большэвікоў) Беларусі Мозыр за год савецкай улады вырас у пудоўны соцыялістычны горад. Сёння на руінах шматнакутнага горада мы клянемся Савецкаму Ураду, Комуністычнай партыі, што ўсе сілы і энергію аддадзім на аднаўленне роднага горада, яго прадпрыемстваў, школ і культурных устаноў. Мы ніколі не забудзем пра зверствы нямецкіх захопнікаў, пра тысячы павешаных, расстраляных і закатаваных у засценках гестапа. Мы не пашкадуем сваіх сіл і энергіі для аказання ўсмертнай дапамогі Чырвонай Арміі ў справе канчатковага разгрому ненавіснага ворага і яго выгнання з нашай роднай савецкай зямлі.

Смерць нямецкім акупантам!

Няхай жыве наша родная Савецкая Беларусь!

Няхай жыве Комуністычная партыя (большэвікоў) Беларусі!

Няхай жыве наш любімы правадыр, арганізатар перамог Чырвонай Арміі таварыш Сталін!

нем выбралі ў ганаровы прэзідэнт сесіі Палітбюро ЦК ВКП(б) пачале з таварышам Сталіным.

З дакладам аб 25-й гадавіне Беларускай Савецкай Соцыялістычнай Рэспублікі выступіў старшыня Совету Народных Камісараў Беларускай ССР тав. І. С. Былінскі, які падрабязна спырыўся на асноўных этапах развіцця Савецкай Беларусі.

— Рост соцыялістычнай гаспадаркі і культуры, уся гісторыя беларускага народа, — сказаў тав. Былінскі, — цесна звязана з гісторыяй вялікага рускага народа. У дні Айчынай вайны беларускі народ крывёю сваіх лепшых сыноў і дочак яшчэ больш змацаваў гэты саюз, дружбу беларускага і рускага народаў.

Сакратар ЦК КП(б) Беларусі тав. Гарбуноў зрабіў даклад аб барацьбе беларускага народа супроць нямецкіх захопнікаў.

Заслухан таксама даклад члена-карэспандэнта Акадэміі Навук БССР тав. Чыжэўскага аб соцыялістычнай рэканструкцыі сельскай гаспадаркі Беларусі за 25 год.

Сесію віталі ад саюза савецкіх пісьменнікаў Беларусі — тав. Лынькоў, ад Усесаюзнага Мендэлеўскага Хімічнага таварыства — прафесар Беркенгейм.

Указ Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР Об узнагароджании ордэнамі і медалямі партызан, арганізатараў партызанскага руху, работнікаў навукі і культуры Беларускай ССР

(Працяг. Пачатак гл. у нумарах за 8 і 14 студзеня 1944 года)

Ордэнам Чырвонай Звязды

38. Дзерваедава Леаніда Іванавіча.
39. Дзесюкевіча Сцяпана Канстанцінавіча.
40. Дазорцаву Гнесю Лейбаўну.
41. Домарада Канстанціна Ільча.
42. Другаль Антона Лявонцэвіча.
43. Дудка Кірэя Аляксандравіча.
44. Дундукова Сцяпана Віктаравіча.
45. Еўтушэнка Канстанціна Наумавіча.
46. Емельянава Ніла Дзянісавіча.
47. Ермаліцкага Мацвея Грыгоровіча.
48. Есіпава Владзіслава Аляксандравіча.
49. Жавіна Фёдара Сцяпанавіча.
50. Жалвакова Генадзія Іванавіча.
51. Жыгалковіча Івана Якаўлевіча.
52. Жолабава Івана Аляксеевіча.
53. Захарэвіч Усцінню Маркаўну.
54. Зубава Якава Пракопавіча.
55. Зубцова Віктара Анісімавіча.
56. Зусмана Рамана Ефімавіча.
57. Кабака Аляксандра Аляксеевіча.
58. Казакова Міхаіла Аляксеевіча.
59. Калашнікава Міхаіла Сяргеевіча.
60. Каменскага Владзіміра Георгіевіча.
61. Кандыбовіча Аляксандра Антонавіча.
62. Кастрыцкага Міхаіла Раманавіча.
63. Качук Аляксандра Мацвеевіча.
64. Кляцко Яўгенія Грыгоровіча.
65. Князева Анатоля Сяргеевіча.
66. Краснабаева Ніла Іванавіча.
67. Кавалеўскага Цімафея Раманавіча.
68. Кавальчука Вітольда Юльянавіча.
69. Коўзуна Антона Еўстафавіча.
70. Камара Герасіма Лявонцэвіча.
71. Канановіча Пятра Сцяпанавіча.
72. Караленка Паўла Міхайлавіча.
73. Касцючэнка Івана Іванавіча.
74. Крыцкую Ефрасіню Аляксееўну.
75. Крыцука Пятра Антонавіча.
76. Кувыркова Андрэя Паўлавіча.
77. Кудзіновіча Іосіфа Максімавіча.
78. Кундовіча Віталія Вікенцэвіча.
79. Куксянок Івана Архіпавіча.
80. Кукушкіна Грыгорыя Усцінавіча.
81. Кудак Андрэя Авер'янавіча.
82. Лапцёнак Нікалая Данілавіча.
83. Лежунова Нікалая Фёдаравіча.
84. Лабанаву Марыю Сяргееўну.
85. Лізюкова Яўгенія Ільча.
86. Лісіцына Аляксея Васільевіча.
87. Логвіненка Паўла Сцяпанавіча.
88. Лоеўскую Анну Нікалаеўну.
89. Лыскова Паўла Ігнатавіча.
90. Максіменка Аляксея Пятровіча.
91. Маргелава Канстанціна Лазаравіча.
92. Майхровіча Сцяпана Казіміравіча.
93. Мільнікава Сяргея Пятровіча.
94. Міронава Васілія Агафоновіча.
95. Міранюк Клаўдзію Міхайлаўну.
96. Міхайлаву Любоў Міхайлаўну.
97. Мажаева Грыгорыя Іванавіча.
98. Мазалеўскую Еўдакію Іванаўну.
99. Мурда Фёдара Ефімавіча.
100. Нечаева Нікалая Васільевіча.
101. Новікава Дзмітрыя Аляксеевіча.
102. Новікава Філіпа Сідаравіча.
103. Новікаву Тацяну Іванаўну.
104. Навіцкага Грыгорыя Дзям'янавіча.
105. Оўсейчыка Ільчу Міхайлавіча.
106. Осіпава Кіру Карнеёўну.
107. Панкевіча Ігната Ігнатавіча.
108. Петракова Аляксандра Фёдаравіча.
109. Петухова Дзмітрыя Сафронавіча.
110. Плюйка Міна Пракоф'евіча.
111. Палякова Нікалая Нікалавіча.
112. Провіна Мацвея Сяргеевіча.
113. Разумава Міхаіла Міхайлавіча.
114. Русева Аркадзія Андрэевіча.
115. Рутчанка Фёдара Грыгоровіча.
116. Рыжыкава Іосіфа Іванавіча.
117. Самсоніка Міхаіла Пятровіча.
118. Саннікава Канстанціна Нікалаевіча.
119. Сідарук Праскоўю Сямёнаўну.
120. Скоробагатава Владзіміра Васільевіча.
121. Сакольчыка Аляксандра Філіпавіча.
122. Станкевіча Владзіміра Адамавіча.
123. Сцяпанова Барыса Якаўлевіча.
124. Стома Адама Акімавіча.
125. Суцчэўскага Івана Кузьміча.

126. Сычова Івана Аляксеевіча.
127. Тіханова Аляксея Нікіціча.
128. Транчак Марыю Пятроўну.
129. Туміловіча Нікалая Пракоф'евіча.
130. Турчынскага Макара Фёдаравіча.
131. Удалога Дзмітрыя Мефодзевіча.
132. Узянок Еўдзія Парфіравіча.
133. Фёдарова Владзіміра Міхайлавіча.
134. Хвежанка Владзіміра Іванавіча.
135. Шаірка Фёдара Ніканоравіча.
136. Шараева Герасіма Васільевіча.
137. Шаўчэнка Маісея Паўлавіча.
138. Шамятовец Івана Васільевіча.
139. Шаршнёва Еўгенія Ільча.
140. Шляхтунова Фёдара Сазонавіча.
141. Яраслаўцава Івана Сцяпанавіча.
142. Якаўлевіча Пятра Грыгоровіча.

Ордэнам Працоўнага Чырвонага Сцягу

1. Аладава Нікалая Ільча.
2. Аляксандроўскую Ларысу Пампееўну.
3. Аляксеева Канстанціна Грыгор'евіча.
4. Ахрэмчыка Івана Іосіфавіча.
5. Баранова Цімафея Васільевіча.
6. Бембеля Андрэя Ануфрыевіча.
7. Бударына Канстанціна Іванавіча.
8. Бурдзілава Цімафея Іванавіча.
9. Валамірскага-Малеяка Владзіміра Іосіфавіча.
10. Воінава Аляксандра Пятровіча.
11. Выдрына Максіма Львовіча.
12. Галуза Ігнація Іванавіча.
13. Глебава Аляксея Канстанцінавіча.
14. Глебава Глеба Паўлавіча.
15. Годнева Ціхана Нікалаевіча.
16. Голуба Давіда Майсеевіча.
17. Грубе Аляксандра Васільевіча.
18. Длугашэўскага Канстанціна Наумавіча.
19. Еўстаф'ева Нікалая Цімафеевіча.
20. Еленскага Дамініка Вікенцэвіча.
21. Ермоленка Нікалая Фёдаравіча.
22. Ерафеева Барыса Васільевіча.
23. Жэбрак Антона Раманавіча.
24. Зайцава Нікана Кірылавіча.
25. Зюлава Аляксея Ільча.
26. Іванісава Владзіміра Сяргеевіча.
27. Каханоўскага Георгія Якаўлевіча.
28. Карасёва Івана Нікіфаравіча.
29. Кедрава-Зіхмана Оскара Карлавіча.
30. Кільбіна Аляксандра Ануфрыевіча.
31. Кіштымава Мацвея Іванавіча.
32. Кавальчыка Міхаіла Іванавіча.
33. Кавальчука Пятра Пракоф'евіча.
34. Корш-Сабліна Владзіміра Владзіміравіча.
35. Корчыца Еўгенія Вітольдавіча.
36. Краўцова Сямёна Дзянісавіча.
37. Красоўскага Сцяпана Іванавіча.
38. Кульвінскага Івана Канстанцінавіча.
39. Ледзянёва Васілія Васільевіча.
40. Леонава Васілія Антонавіча.
41. Ломцева Цімафея Пятровіча.
42. Лубяка Васілія Нікіціча.
43. Мадарова Фёдара Аляксандравіча.
44. Макушок Марка Емельянавіча.
45. Маршака Ефіма Львовіча.
46. Мінчанка Аўксенція Малахавіча.
47. Міхейчыка Васілія Фаміча.
48. Магілеўчыка Захара Кузьміча.
49. Нікіціна Паўла Нікіфаравіча.
50. Ніканова Леаніда Нікалаевіча.
51. Новаша Паўла Антонавіча.
52. Новікава Аляксандра Грыгор'евіча.
53. Пестрака Філіпа Сямёнавіча.
54. Пільціенка Фёдара Макаравіча.
55. Пазднякова Івана Барысавіча.
56. Папова Фёдара Осіпавіча.
57. Пракапчука Андрэя Якаўлевіча.
58. Ратайка Пятра Іванавіча.
59. Седых Васілія Якаўлевіча.
60. Сцяпанова Івана Захаравіча.
61. Сухаверава Владзіміра Паўлавіча.
62. Сырамятнікава Аляксея Паўлавіча.
63. Тішкова Сяргея Іванавіча.
64. Тупіцына Міхаіла Нікалаевіча.
65. Хазанова Майсея Анісімавіча.
66. Юркова Іосіфа Андрэянавіча.

(Працяг будзе)

НАШ ПАДАРУНАК РОДНАЙ ЧЫРВОНАЙ АРМІІ

★ ★ ★

Калгаснікі Свяцілавіцкага раёна дзякуюць доблеснай Чырвонай Арміі і яе геніяльнаму палкаводцу вялікаму Сталіну за вызваленне ад нямецкага рабства, за зварот іх да шчаслівага савецкага жыцця.

Калгаснікі арганізавалі продаж хлеба дзяржаве, у якім прыняла ўдзел звыш 5.000 чалавек. Савецкія патрыёты прадалі дзяржаве 13.800 пудоў хлеба, з якіх 7.200 пудоў

22 студзеня чырвоным авозам даставілі на склады Заготзярні.

Каштоўная ініцыятыва свяцілаўцаў — гэта яркая дэманстрацыя патрыятызма калгаснага сялянства, яго любові і адданасці сваёй бацькаўшчыне, вялікаму Сталіну, гэта гарачае імкненне хутчэй разбіць нямецкіх бандытаў.

Ніжэй мы друкуюем выступленні калгаснікаў Свяцілавіцкага раёна.

★ ★ ★

Наша дапамога Радзіме

Прагнала Чырвоная Армія праклятага немца і мы ўзяліся за справу, каб зноў быў калгас, каб дружна ішла праца. А спадчыну нам немец пакінуў цяжкую. Адступаючы, ён усё інішчаў, паліў і рабаваў. Зараз усё мы пачынаем прывозіць у парадак — ужо рамантуем хаты, збіраем сельгаспадарчы інвентар, папраўляем яго.

Вялікія страты нанёс немец сёй дзяржаве нашай. Вось мы пачалі думаць: як дапамагчы сваёй дзяржаве і Чырвонай Арміі? Сабралі сход. Пагаварылі, параіліся і аднадушна пашылі — арганізаваць продаж хлеба дзяржаве.

Усе калгаснікі аднадушна друкнуліся на рашэнне схода, о кожны жадае хоць чым-неудзь дапамагчы Радзіме. А божа нам усё-такі ўдалося рыху захаваць ад немцаў.

Асабліва актыўна праявілі сябе ў гэтай справе тав. Гарэлікаў, які прадаў дзяржаве 62 кілаграмы хлеба, Лаўрыноўскі — 41 кілаграм. Так і іншыя. А ўсяго нашы калгаснікі прадалі дзяржаве 240 пудоў зярна. Першым авозам у Гомель мы адправілі 66 пудоў жыта.

Неўзабаве вясна — гарачая пара ў вёсцы. Да яе трэба падрыхтавацца — засыпаць насенне, адрамантаваць сельгаспадарчы інвентар. У нас яшчэ не халапае інвентару, яшчэ не наладжана працоўная дысцыпліна. Усё гэта трэба паганяць. Стараннай працай у калгасе дапаможам роднай Чырвонай Арміі канчаткова разграміць ненавіснага ворага — нямецкіх акупантаў.

Д. Кандавы,
брыгадзір калгаса
„Першамайскі“.

На разгром ворага

Людзі працуюць, не шкадуючы сілы. А чаму? Адна зараз думка ва ўсіх — хутчэй аднавіць калгасы, што ёсць сілы дапамагчы Чырвонай Арміі немца дабіць.

Аб гэтым раскажаў на сходзе 60-гадовы калгаснік сельгасарцелі „Большэвік“, бацька двух сыноў-франтавікоў Іван Шыкалін.

— Немцы абрабавалі нас да ніткі, яны не давалі нам на нашай зямлі хадзіць, — сказаў Шыкалін. — Чырвоная Армія вызваліла нас. Па стараму рускаму звычайу мы аддзякуем хлебам. Хай ідзе наш хлеб — на разгром нямецкай навалачы.

І ўсе калгаснікі аднадушна рашылі прадаць дзяржаве лішкі хлеба з асабістых запасаў. Канстанцін Кірушкін прадаў дзяржаве 12 пудоў, Фёдар Вайпенкоў — 6 пудоў, Марыя Кавалева — 8 пудоў, Анастася Гайдукіна — 5 пудоў. За пекалькі дзён члены сельгасарцелі „Большэвік“ прадалі дзяржаве звыш 400 пудоў.

22 студзеня 140 падвод з Мала-Нямкоўскага, Казанька-Балсунскага, Вяліка-Нямкоўскага сельсаветаў вераніцаў рушылі на Гомель. Сяляне прывезлі 1680 пудоў хлеба, прададзенага дзяржаве.

Продаж хлеба дзяржаве — яркая дэманстрацыя гарачага патрыятызма калгаснага сялянства, іх любові да сваёй Радзімы.

Ф. Аргёмаў,

Старшыня Вяліка-Нямкоўскага сельпо.

Дапаможам роднай дзяржаве

Мне, сыпкі мае, успамінаецца пачатак 1941 года. Наш калгас з кожным днём мацнеў. На калгасных нівах багаты ўраджай вырастаў, а ў калгасных хлявах — колькасць усякага статку прыбаўлялася. Глядзеў я на гэта, і сэрца маё сялянскае радавалася. Працаваць яшчэ больш хацелася. Мне ўжо 68 год было, але я не горш маладых працаваў.

Часта мне моладзь гаварыла: „Табе, дзядуля, адпачываць трэба“, а мяне ад гэтых слоў злосьць брала. Эх, думала, не ўмеце вы, жоўтаротыя, жыцця сапраўднага апаіць, цяпер трэба яшчэ больш працаваць, на сябе-ж працуеш, што вырасіш, то і тваё.

Маю працу праўленне калгаса ацэньвала, прэміі штогод выдавала.

І вось да нас немцы ўварваліся. Дачыста нас абабралі, бандыты, здзекваліся над намі.

Працаваць мяне зброяй прымушалі. Аднойчы немец прыходзіць і заўважае: „Табе дошкі пілаваць нада“. А я яму адказаў: „Я стары, мне на печы ляжаць толькі“. А ён, бандыт, свой пісталет вымае...

Тут мы ўсур'ез адчулі, што значыць волю страціць.

Дзень і ноч пра былое жыццё, пра калгас думалі, ды пра нашага бацьку таварыша Сталіна. Ведалі, што сваё армінае войска прышле ён і ўсіх нас з нямецкай няволі вызва-

ліць. Так яно і сталася. Колькі радасці, шчасця мы перажылі, як першых чырвонаярмейцаў убачылі!

Як толькі свая родная ўлада прышла, дык я і за справу ўзяўся. Бораны і плугі з поля пачаў звозіць, канюшыю рамантаваць. Усюды хочацца паспець. Ды каб добра, па-гаспадарску зрабіць.

Нядаўна ў нас сход быў. Многа мужчын і жанчын сабралася. Размовы былі адны — чым лепш дзяржаве дапамагчы. Аб гэтым і я думаў. Сына майго немцы забілі. Чым дапамагчы Чырвонай Арміі, каб хутчэй бандытаў асіліць? Хоць я і пагарэлец, але мне ўдалося ў свой час захаваць хлеб ад немцаў. Хлеб у мяне яшчэ ёсць. Я і рашыў: сваёй роднай уладзе хлебам дапамагу. Ад усяго сэрца 9 пудоў запісаў.

Зярно для дзяржавы самае буйнейшае выбраў, ды праветрыў яго. 22 студзеня разам з другімі — Параскай Гераковай, Анютай Саўкінай, Марыяй Анціпенка — у Гомель свой хлеб павёз. А там другія ўжо ехалі. Авоз наш вялікі стаў, 700 падвод было.

А ў далейшым мы яшчэ больш будзем дапамагаць нашай дзяржаве і нашай арміі.

Іван Карпоўскі,

калгаснік сельгасарцелі імені Шмідта, Бабіцкага сельсавета.

Народная ініцыятыва

Чым аддзякаваць за вызваленне з нямецкага рабства, чым апамагчы любімай Чырвонай Арміі канчаткова разбіць лютага ворага? Гэтыя думкі хвалюць кожнага калгасніка і калгасніцу. Яны і парадзілі ў Свяцілавіцкім сельсаветае каштоўную ініцыятыву — арганізаваць асава продажу хлеба савецкай дзяржаве.

Усе нашы калгаснікі падрымалі гэту каштоўную народную ініцыятыву. Ніхто з нас не астаўся ў баку ад гэтай вялікай дзяржаўнай справы. З любоўю мы прадаём сваёй дзяржаве лішкі хлеба, якія нам далася захаваць ад нямецкіх андытаў.

Вось 73-гадовы калгаснік Іарцін Елізаравіч Гарэлікаў. Яго сын Сымон, будучы парызанам, адважна змагаўся з тэмцамі і героем загінуў у бою. Нямецкія звыры застрэлілі і конку Сымона. Стары калгаснік застаўся са сваім унукам. Цяпер помста немцу кіруе яго землямі. Ён, як і ўсе калгаснікі, жадае хутчэйшага разгрому нямецкіх рабаўласнікаў. Таму першым у калгасе прадаў дзяржаве 5 пудоў хлеба са сваіх невялікіх асабістых запасаў.

Вялікую палітычную свядомасць, гарачую любоў да Радзімы праявіў 63-гадовы калгаснік Зіновій Курдзякоў, у якога

тры сыны на фронце. Ён прадаў дзяржаве 4 пуды хлеба.

Звыш ста членаў нашай сельгасарцелі прынялі гарачы ўдзел у продажы хлеба дзяржаве. За пекалькі дзён мы прадалі 210 пудоў. Гэта наш падарунак сваёй вызваліцельніцы Чырвонай Арміі.

Продаж хлеба дзяржаве прадаўцамі.

С. Дзеньдобры,
калгасніца сельгасарцелі
„Парыжская Комуна“,
дэпутат Навілаўскага
сельсавета.

Дабро не трапіла ў рукі немца

Я ўжо не малады — мне 55 год. А вось прышлі нашы, і адразу памаладзеў. І сіл прыбавілася ў мяне, і жыць хочацца. А пры немцах і жыць не хацелася.

Не хочацца нават і ўспамінаць пра гэту поскудзь. Іншы раз мне здаецца, што гэта быў страшэнны сон — хай яму не будзе звароту!

Зараз зноў узыйшло сонейка. Ніколі не забуду той дзень, калі прышлі нашы. Ubачыў гэта я іх, родных, і радас-

на забілася маё сэрца. Прышлі, парэшце, дачакаліся мы вас! І ўсе яны такія родныя, дарагія, кожны сынам здаецца.

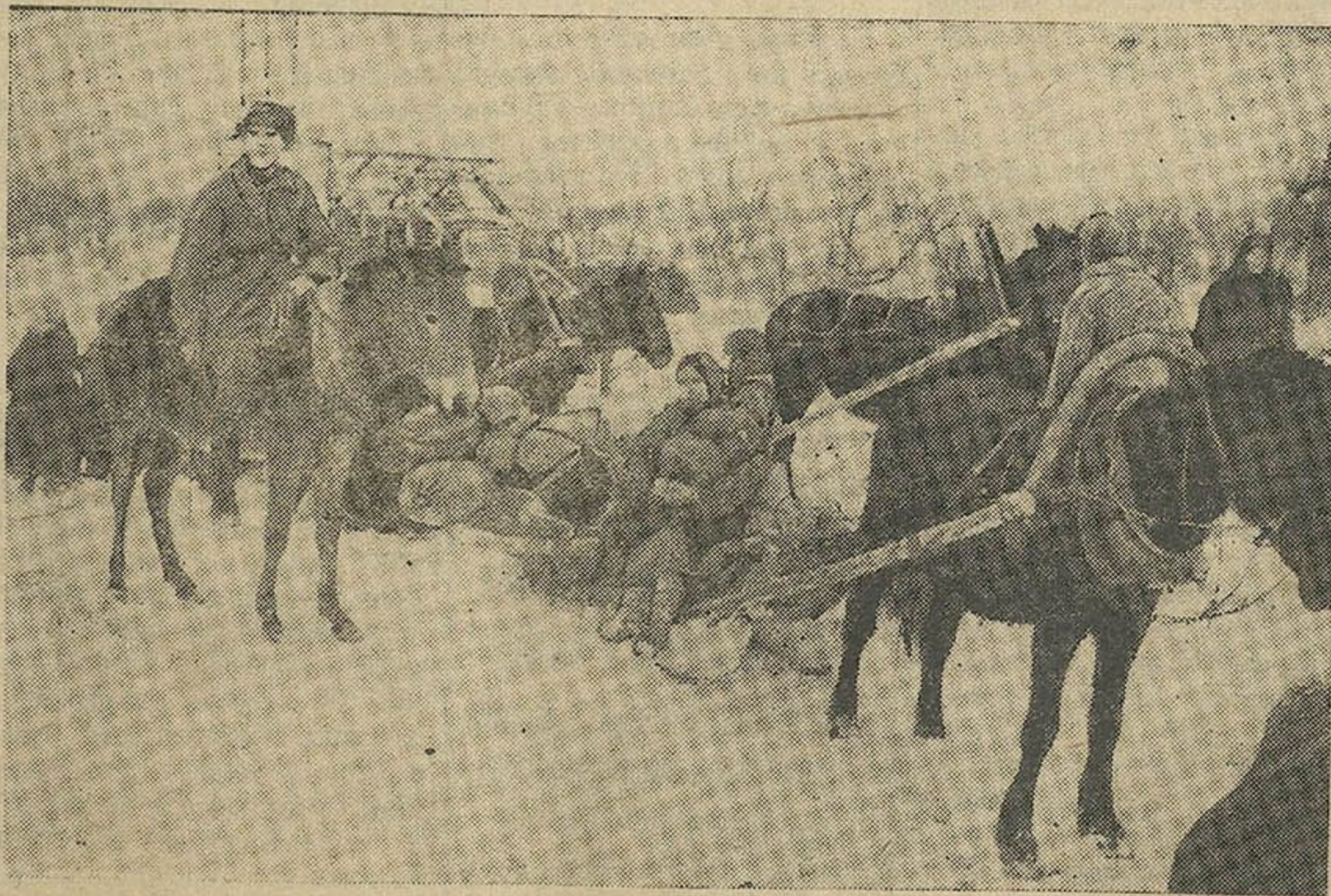
Адразу-ж з прыходам нашых і аднаўленнем савецкай улады пачалося ў нас калгаснае жыццё. Засыпалі мы на насенне ўжо каля 10 тон зернавых, збіраем інвентар і хутка будзем рамантаваць яго, паладжваем працоўную дысцыпліну.

Сабраліся мы на свой калгасны сход, каб пасля двухгадовага перапынку зноў пагаспадарску абмеркаваць розныя там пытанні. Першае пытанне — як лепей да сяўбы падрыхтавацца. А далей — аб продажы хлеба дзяржаве. Як жа, думала, не дапамагчы сваёй дзяржаве? Гэта-ж наш абавязак. Добра, што хлеб схаваў ад нямецкіх ірадаў, весь і знадабіўся — прадам сваёй дзяржаве. Рашыў і прадаў 64 кілаграмы. Так зрабіў кожны калгаснік.

Павезлі, здалі мы дзяржаве 420 пудоў хлеба і такая радасць нас ахапіла: дабро не трапіла немцу праклятаму, а пайшло на карысць нашай-жа Радзімы, нашай Чырвонай Арміі.

Е. Чэванькоў,

калгаснік сельгасарцелі
„Рухавік рэвалюцыі“

Жыхары вёскі Жураўлі, Чэрныаўскага раёна, Магілёўскай абласці, вяртаюцца ў родную вёску з лесу, дзе яны хаваліся ад нямецкіх бандытаў.

Фото І. Дыніна.

Ад Совецкага Інформбюро

3 аператыўнай зводкі за 26 студзеня

Войскі **Ленінградскага** фронту, працягваючы развіваць наступленне, у ноч на 26 студзеня штурмам авалодалі горадам і чыгуначным вузлом **Гатчына** (Краснагвардзейск).

На працягу 26 студзеня на захад, на паўднёвы захад і на поўдзень ад **Гатчына** нашы войскі, працягваючы развіваць наступленне, авалодалі населенымі пунктамі Клясіна, Шундарава, Каськова, Кандакюля, Муратава, Меднікава, Лужкавічы, Валерыянаўка, Малыя і Вялікія Борніцы, Ількіна, Барыцы, Малыя Калбаны, Пролетарская Слабада, Бальшая Загваздка, Піжма, Пустошка і чыгуначнай станцыяй Вайскавічы.

На захад і на паўночны захад ад **Тосна** нашы войскі, зламаўшы супраціўленне праціўніка, з баямі занялі некалькі населеных пунктаў і сярод іх вялікія населеныя пункты Сабліна, Нова-Лісена, Сусаніна, а таксама вузлавую чыгуначную станцыю Нова-Лісена і чыгуначныя станцыі Галашоўка, Сцякольны, Семрына, Сусаніна.

За час наступлення з 14 па 25 студзеня 1944 года войскі **Ленінградскага** фронту нанеслі нямецка-фашысцкім войскам наступныя страты:

У ходзе наступальных баёў войскі фронту разбілі 10 пяхотных дывізіяў і панеслі цяжкія страты двум пяхотным дывізіям.

Захоплены на няпоўных даных наступныя трафеі: гармат розных калібраў—619, у тым ліку цяжкіх гармат калібрам ад 150 мм да 406 мм—116, мінамётаў розных—454, самаходных гармат—20, кулямётаў—1.360, вінтовак і аўтаматаў—7.286,

3 аператыўнай зводкі за 27 студзеня

На працягу 27 студзеня на захад, на паўднёвы захад і на поўдзень ад **Гатчына** нашы войскі, працягваючы развіваць наступленне, занялі горад і чыгуначны вузел **Воласавы**, а таксама больш 40 іншых населеных пунктаў і чыгуначныя станцыі **Елізаветіна**, **Кікерына**, **Суйда**.

Нашы войскі, зламаўшы супраціўленне праціўніка, авалодалі раённым цэнтрам **Ленінградскага** абласці, горадам і чыгуначным вузлом **Тосна**.

На захад і на паўднёвы захад ад **Тосна** нашы войскі з баямі прасоуваліся наперад і авалодалі радам населеных пунктаў.

На паўночны захад і на поўнач ад **Любань** нашы войскі з баямі занялі рад населеных пунктаў і поўнаццо ачысцілі ад

танкаў—60, бронемашыні—24, снарадаў—173.000, мін—85.000, вінтовачных патронаў—да 9 мільёнаў штук, аўтамашыні—350, павозак з розным грузам—413, коней—300, складаў артылерыйскіх, інжынерных, маёмасці і харчавання—65.

Улік захопленых трафеяў у **Гатчыне** яшчэ не закончаны.

Знішчана: танкаў—158, гармат рознага калібра—200, кулямётаў—497, мінамётаў—245, аўтамашыні—901, складаў з боепрыпасамі, узбраеннем і харчаваннем—30, чыгуначных эшалонаў—5, паравозаў—5, вагонаў—300, павозак з грузамі—200.

Праціўнік страціў толькі забітымі звыш 40.000 салдат і афіцэраў.

Захоплены ў палон да 3.000 салдат і афіцэраў.

На поўнач і на паўночны захад ад **Любань** нашы войскі з баямі прасоуваліся наперад, занялі населеныя пункты Рамцы, Будкова, Вяртыгаўшчына, Навікі, Нельгора, Ушакі, Жары і чыгуначныя станцыі Рабава і Георгіеўская.

На паўночны захад, на захад і на паўднёвы захад ад **Ноўгарада** нашы войскі, працягваючы наступленне, авалодалі населенымі пунктамі Лібуніцы, Кромы, Нехіна, Водрына, Старас Вярэце, Горнас Вярэце, Малаўка, Вялец, Голина, Осіна і чыгуначнай станцыяй Любалады.

На працягу 25 студзеня нашы войскі на ўсіх франтах падбілі і знішчылі 144 нямецкія танкі. У паветраных баях і агнём знішчаны артылерыі збіта 49 самалётаў праціўніка.

праціўніка чыгунку і шасе на участку **Любань—Тосна**. Нашы войскі шчыльна падыйшлі да горада **Любань** і завязалі баі на ўскраінах горада.

На паўночны захад, на захад і на паўднёвы захад ад **Ноўгарада** нашы войскі, працягваючы развіваць наступленне, авалодалі населенымі пунктамі **Дзехава**, **Забалоцце** і інш.

На ўсход ад **Вінніцы** і на поўнач ад **Хрысцінаўкі** нашы войскі працягвалі адбіваць атакі вялікіх сіл танкаў і пяхоты праціўніка і напеслі яму вялікія страты ў жывой сіле і тэхніцы.

На працягу 26 студзеня нашы войскі на ўсіх франтах падбілі і знішчылі 82 нямецкія танкі. У паветраных баях і агнём знішчаны артылерыі збіта 16 самалётаў праціўніка.

141 мільён экзemplяраў твораў

В. І. Леніна

За 26 год з дня Вялікай Кастрычніцкай сацыялістычнай рэвалюцыі працы **Леніна** выдаваліся ў **СССР** на 75 мовах. Усяго з 1917 года па 1943 г. было выдана 141 мільён экзemplяраў твораў **В. І. Леніна**, з іх за 20 год—з 1924 па 1943 г.—134 мільёны экзemplяраў.

Асобныя творы **Леніна** перакладаліся на дзесяткі замежных моў і моў наро-

даў **СССР**, у тым ліку на мовы народаў, якія не мелі да **Кастрычніка** сваёй пісьменнасці.

Праца **Леніна** „Дзяржава і рэвалюцыя“ была перакладзена на 30 моў і выдана двухмільённым тыражом на рускай і ўсіх іншых мовах народаў **СССР**, „Что делать?“ выдавалася на 23-х мовах, агульным тыражом да 2 мільёнаў экзemplяраў.

Адважныя беларуская партызанка комсамолка **Соня Белаусава**. Цяпер яна—Інструктар Прапойскага райкома комсамолка.

52 000 пісем

Рэчыца. 3 дня вызвалення раёна ад фашысцкіх захопнікаў райаддзяленне сувязі атрымала 52.000 пісем, якія ўручаны адрасатам. 3 **Рэчыцы** было адпраўлена 25.000 пісем.

У вызваленым горадзе аднавіў работу тэлеграф. Працуюць паштовыя аддзяленні: **Горвальскае**, **Комсамольскае** і **Валадарскае**. У аддзяленні паступаюць пісьмы, газеты, журналы. Праводзіцца падпіска на перыядычныя выданні.

Для калгаснай фермы

Хойнікі. (Наш. кар.) У бліжэйшыя дні аднавіць калгасную ферму буйнай рагатай жывёлы—такое рашэнне прынялі на сходзе калгаснікі сельгасарцелі „**Пролетарый**“, **Стралічаўскага** сельсавета. Зараз рашэнне ажыццяўляецца. Абсталяваны жывёлагадоўчыя памяшканні, праводзіцца кантрактацыя маладняка. Шляхам кантрактацыі праўленне мяркуюе закупіць у калгаснікаў не менш 200 цялят.

Клопаты аб дзецях

Рэчыца. Для дзяцей-сірот, бацькі якіх загінулі ад рукі нямецка-фашысцкіх акупантаў, у раёне адкрыты тры дзіцячыя дамы. На выхаванне прынята 150 дзяцей.

Ідзе падрыхтоўка да адкрыцця яшчэ трох дамоў, у якіх будзе змешчана да 500 дзяцей.

Кіраўніцтва Вышэйшай Школы Наркомасветы БССР праводзіць **РЭГІСТРАЦЫЮ СТУДЭНТАЎ**

Гомельскага Педагагічнага і настаўніцкага інстытутаў.

Рэгістрацыя праводзіцца ў г. Гомель, вуліца **Войкава**, 72.

Партызанскія будні

Цяжкія страты наносіць нямецка-фашысцкім акупантам партызаны атрада пад камандаваннем тав. **М.**, якія дзейнічаюць у адным з раёнаў **Віцебскага** абласці. За месяц баявых дзеянняў арганізавана 7 крушэнняў нямецкіх воінскіх эшалонаў. Пры гэтым забіта 619 і паранена 839 варожых салдат і афіцэраў.

Штодзённа множаць баявы рахунак помсты немцам партызанскія атрады, якія дзейнічаюць у заходніх абласцях **Беларусі**. Атрад **баранавіцкіх** партызан на чыгунцы **Ліда—Маладзечна** узарваў нямецкі эшалон і знішчыў пры гэтым паравоз і 4 вагоны. Рух на гэтай дарозе быў спынен на 36 га-дзін.

Другі атрад **баранавіцкіх** партызан узарваў два варо-

жыя эшалоны, якія ішлі на фронт. Пры крушэнні разбіт 21 танк і многа іншай ваеннай тэхнікі.

Атрад імені **Дзяржынскага** пусціў пад адкос 3 варожыя эшалоны і знішчыў пры гэтым 330 і параніў 223 салдат і афіцэраў. Партызаны абстралялі 6 нямецкіх эшалонаў, якія ішлі на фронт. 4 паравозы былі выведзены са строю. На шасейнай дарозе партызанамі было падарвана 7 аўтамашыні з жывой сілай і боепрыпасамі. 3 засад знішчана 109 і паранена 97 гітлераўцаў.

Так з дня на дзень **беларускія** партызаны ўзмацняюць свае ўдары па ворагу, громяць яго камунікацыі, не даюць яму супакою ні ўдзень, ні ўночы.

П. Кавалёў

Медыцынская дапамога насельніцтву

У час нямецкай акупацыі працоўныя **Гомельскага** абласці былі пазбаўлены самай элементарнай медыцынскай дапамогі. Гітлераўцы разбурылі ўсе медыцынскія ўстановы, праследвалі савецкіх урачоў.

Цяпер у **Гомелі** і ў раёнах **Гомельскага** абласці, вызваленнай ад нямецкай акупацыі, савецкая ўлада ўсімі сіламі аднаўляе бальніцы і медыцынскія пункты. Ва ўсіх раённых цэнтрах адкрыты бальніцы, амбулаторыі. Пры некаторых амбулаторыях ёсць ужо зуб-

ныя кабінеты. У **Добрушскім** і **Церахоўскім** раёнах адрамантаваны памяшканні для сельскіх бальніц, фельчарскіх і ўрачэбных участкаў, якія ўжо прыступілі да работ. У самым **Гомелі** працуюць інфекцыйная і агульнагадарскага бальніцы. Чатыры паліклінікі і амбулаторыі выдуць прыём хворых, а таксама абслугоўваюць хворых на даму. Адкрыты тры аптэкі. **Вядзецца** падрыхтоўка да аднаўлення корпуса 1-й **Савецкай** бальніцы на 240 ложкаў і арганізацыі хуткай медыцынскай дапамогі.

Міжнародная ІНФАРМАЦЫЯ

Жорсткія налёты англійскай авіяцыі на Берлін і Магдэбург

Лондан, (ТАСС). Як перадае англійскае міністэрства інфармацыі, у ноч на 22 студзеня англійскія бамбардыроўшчыкі „**Ланкастэр**“ і „**Маскіто**“ зрабілі канцэнтраваны палёт на **Берлін**. На працягу 30 мінут на **Берлін** было скінута звыш 2.300 тон бомбаў. Такім чынам, у сярэднім за мінуту скідалася каля 80 тон бомбаў.

Як паведамляе англійскае міністэрства авіяцыі, у ноч на

22 студзеня самалёты англійскай авіяцыі зрабілі жорсткі палёт на адзін з важнейшых прамысловых гарадоў **Цэнтральнай Германіі—Магдэбург**. На горад было скінута звыш 2000 тон фугасных і запальваючых бомбаў. Узніклі вялікія пажары.

У ноч на 24 студзеня англійскія бамбардыроўшчыкі „**Маскіто**“ атакавалі аб'екты ў **Заходняй Германіі**.

Дэсантныя аперацыі саюзнікаў на заходнім узбярэжжы Італіі

Лондан, 22 студзеня. (ТАСС.) Агенцтва **Рэйтэр** паведамляе, што англійскія і амерыканскія часткі амерыканскай 5-й арміі, якая знаходзіцца пад камандаваннем генерала **Кларка**, ранаю 22 студзеня высадзіліся на заходнім узбярэжжы **Італіі**, далёка ў тыле цяперашняй лініі фронту ворага, на поўдзень ад **Рыма**. **Марскія** і паветраныя

сілы падтрымліваюць дзеянні наземных войск.

Войскі 5-й арміі пасля высадкі на поўдзень ад **Рыма** захапілі на беразе значны плацдарм. Сюды бесперапынна прыбываюць амерыканскія і англійскія войскі і ваенныя матэрыялы. Наступленне наспяхова развіваецца.

Рэдакцыйная калегія